

אחדות בתוך פרוד

המלכים, הנשיאים ונציגיהם סקרו את היחסים בין מדינותיהם בכל המישורים והסכימו לנקוט צעדים שיש בהם כדי לחזק את היחסים בינן לבין עצמן ולייצב את אמנת הסולידאריות הערבית, במטרה להגשים את תקוות העם הערבי לקידמה ולרווחה. כן הביעו המלכים, הנשיאים ונציגיהם את הערכתם הרבה ליוזמה של ממשלת סודאן, שזימנה כינוס היסטורי זה, ואת תודתם הלבבית על קבלת-הפנים הנלהבת שזכו לה מצד העם הסודאני.

ג. נוסח ההחלטות

1. הוועידה מדגישה את אחדות השורה הערבית, את אחדות הפעולה הקיבוצית ואת היותה נקייה מכל דופי. המלכים, הנשיאים, ונציגיהם הדגישו את דבקות ארצותיהם באמנת הסולידאריות הערבית שפרסמה ועידת-הפסגה הערבית השלישית, שהתכנסה בקזבלאנקה, ובמימושה.
2. הוועידה מחליטה, כי יש צורך לעשות את כל המאמצים לחיסול עקבותיה של התוקפנות על יסוד העובדה, כי האדמות הערביות הכבושות הן אדמות ערביות, ונטל השבתן מוטל על כל מדינות ערב.
3. המלכים והנשיאים מסכימים ללכד את מאמצייהם בפעולה מדינית במישור הבינלאומי והדיפלומאטי, במטרה לחסל את עקבות התוקפנות ולהבטיח את נסיגת כוחות ישראל מן האדמות הערביות שכבשה לאחר ה-5 ביוני, במסגרת עקרונות-היסוד שבהם דבקות מדינות ערב. ואלה הם: לא שלום עם ישראל או הכרה בה, לא משאומתן עמה ודבקות בזכות העם הפלסטיני על מולדתו.
4. ועידת שרי האוצר, הכלכלה והנפט הערביים המליצה על האפשרות להשתמש בהפסקה בשאיבת הנפט כנשק במערכה. ואולם, אחרי דיון ממושך סבורה הוועידה, כי השאיבה עשויה דווקא לשמש נשק פעיל, מתוך השיקול כי הנפט הוא משאב ערבי, שאפשר להפנותו לחיזוק כלכלתן של מדינות ערב שנפגעו במישורן מן התוקפנות ולאפשר להן לעמוד עמידה איתנה במערכה.
- לפיכך החליטה הוועידה לחדש את שאיבת הנפט, בהיותו משאב ערבי חיובי, שניתן לנצלו לטובת מטרות הערבים ולסייע באמצעותו למדינות ערב שנפגעו בתוקפנות, וכתוצאה מכך איבדו מקורות כלכליים, לעמוד עמידה איתנה כדי לחסל את עקבות התוקפנות. ואכן, המדינות המפיקות נפט סייעו למדינות שנפגעו בתוקפנות לעמוד בפני כל לחץ כלכלי.
5. על-פי המלצת ועידת שרי האוצר, הכלכלה והנפט שהתכנסה בבגדאד מאשרים המתכנסים את התכנית שהגישה כוויית בדבר הקמת קרן ערבית לפיתוח כלכלי וחברתי.
6. המתכנסים מחליטים, כי יש צורך לנקוט צעדים להגברת האספקה הצבאית לקראת כל אפשרות שטומן בחובו המצב.
7. הוועידה מחליטה להחיש את חיסול הבסיסים הורים במדינות ערב.

ועידת־הפסגה הרביעית

8. אלה הסכומים שהתחייבו ערב הסעודית, כוויית ולוב לשלם מדי שנה, אחת לשלושה חודשים החל באמצע אוקטובר, עד חיסול עקבותיה של התוקפנות: ערב הסעודית – 50 מיליון ליש"ט; כוויית – 55 מיליון ליש"ט; לוב – 30 מיליון ליש"ט.²⁷

בזאת מבטיחה האומה הערבית, שתוכל לעמוד בזירת המערכה עד חיסול עקבותיה של התוקפנות.